Σεπτέμβριος – Οκτώβριος 2026

Αγώνες παντού για να ξηλώσουμε τα μνημόνια

ΟΡΓΑΝΩΣΟΥ ΣΤΗΝ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Να μην ζήσουμε σαν δούλοι

Τεύχος 32 - Περίοδος Β'

Τιμή: 0,50€

Λευτεριά στην Παλαιστίνη

ΚΑΤΩ η ΝΔ του Μητσοτάκη

Όλοι στην Διαδήλωση της ΔΕΘ 5/9

6 μμ, Αγ. Σοφίας με Εγνατία

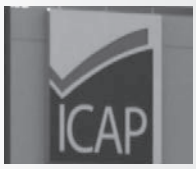
Ήττα ΗΠΑ-Ισραήλ
Ενάντια στους πολέμους
ΗΠΑ-ΝΑΤΟ-ΕΕ
Έξω Βάσεις και ΝΑΤΟ

Μάθε τα δικαιώματά σου:
Συνδικαλιστικά Δικαιώματα
σελ.5

Εργοδοτικά εγκλήματα
90 νεκροί εν ώρα εργασίας
σελ.4

ICAP
Απόλυση συνδικαλιστή
σελ.6

Αντίσταση σε πόλεμο, εξαθλίωση, παλιούς και νέους μνημονιακούς

Μέρα με τη μέρα μπαίνουμε όλο και πιο βαθειά στο αδιέξοδο μίας γενικευμένης κρίσης, οικονομικής, πολιτικής, ηθικής, γεωστρατηγικής, και κυρίως κοινωνικής. Αυτό το αντιλαμβάνονται όλοι, και φυσικά οι υπεύθυνοι γι' αυτή την κατάσταση, ο Μητσοτάκης και η κλίκα του. Οι συνέπειες της κρίσης, δεν μπορούν ούτε να κρυφθούν, ούτε να εξωραϊστούν από την κυβερνητική προπαγάνδα και τα ψίχουλα παροχών που ανακοινώνονται.

Η ακρίβεια σε συνδυασμό με την άδικη φορολογία στα είδη πρώτης ανάγκης έχει εξελιχθεί σε μηχανισμό ληστείας του εργατικού εισοδήματος, για το τάισμα των πρωτογενών πλεονασμάτων, την ενίσχυση του παρασιτισμού στα κρατικά κονδύλια και προγράμματα και την αύξηση των πολεμικών δαπανών. Δεν γίνεται καμία προσπάθεια να αντιμετωπιστεί η οικονομική κρίση, αλλά μόνο να φορτωθεί στις πλάτες των πιο αδύναμων και να γίνει μια κανονικότητα η ληστεία του κοινωνικού πλούτου μέσω των ιδιωτικοποιήσεων. Συνεχή αντεργατικά νομοθετήματα, 13ωρο εργασίας, δουλικές εργασιακές σχέσεις, εργατικά δυστυχήματα – δολοφονίες, μισθοί που τελειώνουν στα μισά του μήνα, στεγαστική κρίση. Αυτά είναι μερικά από τα "επιτεύγματα" της επταετίας Μητσοτάκη που για να διαφυλάξει

συνέχεια στην σελ. 3...

Επικοινωνία:
antepithesitonergazomenon@gmail.com
antepithesitonergazomenon.blogspot.com
Κιν: 6978613964

Να οικοδομήσουμε την Αντεπίθεση Των Εργαζομένων

Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων είναι μια αντικαπιταλιστική Συνδικαλιστική Παράταξη στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα. Παρεμβαίνουμε στις τηλεπικοινωνίες, τον επισιτισμό - τουρισμό, το εμπόριο, την υγεία, την εκπαίδευση κ.α., καθώς και σε όλα τα ζητήματα που αφορούν το Εργατικό Κίνημα. Παλεύουμε για:

-Να μην πληρώσουμε εμείς οι εργαζόμενοι την κρίση, αλλά αυτοί που τη δημιούργησαν.

-Να αναδεικνύουμε και να υπερασπίζουμε τα εργασιακά μας δικαιώματα και την εργασιακή μας αξιοπρέπεια απέναντι στην εργοδοτική αυθαιρεσία και το Νέο Σύστημα Εκμετάλλευσης που όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις επέβαλλαν με αντεργατικούς νόμους.

-Την ανασυγκρότηση και ανασύνθεση του Εργατικού και Συνδικαλιστικού Κινήματος, που είναι απαραίτητος όρος για να ανατραπεί η βάρβαρη νεοφιλελεύθερη πολιτική και το μνημονιακό καθεστώς κυβερνήσεων, Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κεφαλαίου, σε τελική ανάλυση το σάπιο και χρεοκοπημένο καπιταλιστικό σύστημα.

-Μια Κυβέρνηση των Εργαζομένων, που θα προβάλει και θα επιβάλλει τα δικά μας συμφέροντα.

Προτείνουμε και έχουμε:

- Ένα Πρόγραμμα Σωτηρίας, σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση, που αποτελεί τη μόνη πραγματική λύση στη βάση των συμφερόντων της Εργατικής Τάξης

- Ένα Σχέδιο Αγώνων για τη νικηφόρα έκβασή τους που βασίζεται στους παρακάτω άξονες:

-Να προετοιμάσουμε και να οργανώσουμε συλλογικά την αντίστασή μας, ανασυγκροτώντας ή δημιουργώντας Σωματεία, Επιτροπές, όργανα αυτο-οργάνωσης σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε κλάδο, σε κάθε γειτονιά.

-Να οικοδομήσουμε την ενότητα όλων των εργαζομένων (ντόπιων και μεταναστών) και την ενότητα του εργατικού κινήματος. Έχουμε ως κύριο σύνθημά μας: «Ενότητα στους Αγώνες, Αγώνας για την Ενότητα». Χωρίς αυτό τον πρωταρχικό όρο, είναι αδύνατη μια αντιμετώπιση της σημερινής διαλυτικής κατάστασης.

- Πρέπει να εναντιωθούμε ξεκάθαρα στην πολιτική της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (αστικής και ρεφορμιστικής), που διαλύει, υπονομεύει, διασπά και προδίδει τα συμφέροντα και τους αγώνες μας.

-Πρέπει να δώσουμε μαζικούς, ταξικούς και αποφασιστικούς αγώνες, με διαδηλώσεις, απεργίες και καταλήψεις, με αυτοδιαχείριση, που είναι ο μόνος δρόμος για να έχουμε νίκες.

ΔΕΝ ΘΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΑ ΔΟΥΛΟΙ!
ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΕΧΟΥΜΕ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ ΝΑ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΟΥΜΕ!

Στον Κόσμο

Βολιβία

Η Βολιβία συγκλονίστηκε από ένα μαζικό κύμα εργατικών και λαϊκών κινητοποιήσεων ενάντια στην κυβέρνηση του Ροδρίγο Παζ. Η απότομη κατάργηση των μακροχρόνιων επιδοτήσεων στα καύσιμα, σε συνθήκες έλλειψης δολαρίων και αυξανόμενου κόστους ζωής, αποτέλεσε βασικό πυροδότη της έκρηξης. Στην πορεία, οι διεκδικήσεις διευρύνθηκαν, με αιτήματα για αυξήσεις μισθών, αντιμετώπιση των ελλείψεων και παραίτηση του Παζ. Επί περίπου 50 ημέρες εργατικά συνδικάτα και οργανώσεις διατηρούσαν εκτεταμένα μπλόκα, ενώ οι ελλείψεις σε καύσιμα, τρόφιμα και φάρμακα οξύνονταν και τουλάχιστον 14 άνθρωποι είχαν χάσει τη ζωή τους.

Στις 19/6, η κυβέρνηση κατέληξε σε συμφωνία με την Κεντρική Εργατική Συνομοσπονδία (COB) για αποκλιμάκωση της σύγκρουσης. Ωστόσο, τμήματα αγροτικών και ιθαγενών οργανώσεων συνέχισαν τα μπλόκα. Μία ημέρα αργότερα, στις 20/6, ο Παζ κήρυξε κατάσταση έκτακτης ανάγκης για 90 ημέρες, επιτρέποντας την ανάπτυξη του στρατού στο πλευρό της αστυνομίας για την άρση των αποκλεισμών. Το Associated Press κατέγραφε τότε 17 νεκρούς, 37 τραυματίες και τουλάχιστον 365 συλλήψεις.

Η αποκλιμάκωση των κινητοποιήσεων δεν σήμανε και υποχώρηση της οικονομικής επίθεσης. Στις 29/7, το ίδιο το ΔΝΤ ανακοίνωσε ότι το προσωπικό του κατέληξε σε προκαταρκτική συμφωνία με τη Βολιβία για 36μηνο πρόγραμμα ύψους περίπου 1,9 δισ. δολαρίων. Η συμφωνία δεν είναι ακόμη οριστική: προϋποθέτει την εφαρμογή συμφωνημένων προαπαιτούμενων και την έγκριση του Εκτελεστικού Συμβουλίου του ΔΝΤ.

Παράλληλα, η κυβέρνηση προωθεί νέο επενδυτικό νόμο που προβλέπει μειώσεις φόρων και προνόμια για ιδιώτες επενδυτές καθώς και χαλάρωση του κρατικού ελέγχου σε στρατηγικούς τομείς, όπως η ενέργεια και οι εξορύξεις.

Η κρίση παραμένει ανοιχτή: στις 21/8, ο υπουργός Οικονομίας Χοσέ Γκαμπριέλ Εσπινόσα, βασικό στέλεχος των διαπραγματεύσεων με το ΔΝΤ, απομακρύνθηκε μετά την προηγούμενη ψήφο μομφής του Κογκρέσου. Η προσωρινή υποχώρηση των κινητοποιήσεων δεν εξαφάνισε τις αιτίες που τις γέννησαν. Αντίθετα, η επιμονή στη λιτότητα και τις αναδιαρθρώσεις προετοιμάζει το έδαφος για νέες κοινωνικές και ταξικές συγκρούσεις.

Κούβα

Σε μια περίοδο που η Κούβα βρίσκεται αντιμέτωπη με οξυμένες οικονομικές δυσκολίες, η διεθνιστική αλληλεγγύη αποκτά ιδιαίτερη σημασία. Από τις 2 έως τις 16 Αυγούστου 2026 πραγματοποιήθηκε η 53η Ευρωπαϊκή Μπριγάδα Εθελοντικής Εργασίας και Αλληλεγγύης με την Κούβα «Χοσέ Μαρτί», με δράσεις στις επαρχίες Αρτεμίσα, Αβάνα, Βίγια Κλάρα και Σιενφουέγος. Σύμφωνα με το επίσημο πρόγραμμα που δημοσίευσε το κουβανικό Υπουργείο Εξωτερικών, οι συμμετέχοντες πήραν μέρος σε εθελοντική εργασία, επισκέψεις και συναντήσεις με οργανώσεις και φορείς της χώρας.

Στη φετινή μπριγάδα συμμετείχαν 112 αγωνιστές από 14 χώρες. Ιδιαίτερα σημαντική ήταν η ελληνική παρουσία, με 41 συμμετέχοντες, τη μεγαλύτερη ελληνική αντιπροσωπεία των τελευταίων χρόνων. Όπως είχε ανακοινώσει ήδη από τις 20/7 η Granma, η ελληνική αποστολή προετοίμαζε παράλληλα τη μεταφορά φαρμάκων και ιατρικού υλικού ως έμπρακτη βοήθεια προς τον κουβανικό λαό.

Η μπριγάδα δεν περιορίστηκε σε μια συμβολική επίσκεψη. Στις 8/8, η Prensa Latina κατέγραφε την παρουσία της στο Σιενφουέγος, όπου οι συμμετέχοντες συναντήθηκαν με επιστήμονες και ενημερώθηκαν για κοινωνικά και περιβαλλοντικά προγράμματα, έχοντας ήδη επισκεφθεί την Αβάνα και τη Βίγια Κλάρα.

Οι διεθνείς μπριγάδες αλληλεγγύης έχουν μακρά ιστορία στην Κούβα και αποτελούν μια έμπρακτη μορφή διεθνισμού. Σήμερα αποκτούν ακόμη μεγαλύτερη πολιτική βαρύτητα. Απέναντι στον πολύχρονο οικονομικό αποκλεισμό των ΗΠΑ, που επιχειρεί να στραγγαλίσει οικονομικά την Κούβα και να φορτώσει τεράστιες στερήσεις στον λαό της, η υπεράσπιση της Κούβας απέναντι στον ιμπεριαλισμό παραμένει καθήκον του διεθνούς εργατικού και νεολαιίστικου κινήματος.

...συνέχεια από την σελ. 1

τα κέρδη μιας ελίτ και των μνημονιακών δανειστών σε συνθήκες κρίσης, εγκατάλειψης των παραγωγικών τομέων της χώρας και ουσιαστικά μπροστά στην επαπειλούμενη νέα χρεοκοπία, έχει εξαπολύσει έναν ανελέητο ταξικό πόλεμο εναντίον μας.

Οι κάθε είδους καταστροφές που βιώνουμε είναι η φυσική συνέχεια αυτής της πολιτικής. Τέμπη, οι πλημμύρες στη Θεσσαλία πριν λίγα χρόνια, οι πυρκαγιές που χρόνο με το χρόνο αφήνουν πίσω τους περισσότερα αποκαΐδια και νεκρούς, είναι αποτέλεσμα των ιδιωτικοποιήσεων, της υποστελέχωσης έως διάλυσης της Πολιτικής Προστασίας και της Πυροσβεστικής, της εγκατάλειψης των υποδομών και της φροντίδας πρόληψης και προετοιμασίας για την αντιμετώπιση εκτάκτων καταστάσεων. Το λεγόμενο "Επιτελικό Κράτος" του Μητσοτάκη αποδεικνύεται μία άθλια προκλητική κοροϊδία προς την κοινωνία που μετράει καταστροφές και χαμένες ζωές. Και σαν να μην έφτανε αυτό, η προσπάθεια να μετατεθούν οι ευθύνες από το κράτος στους πολίτες περνάει μέσα από την επιχειρούμενη συνταγματική αναθεώρηση του άρθρου 24 για την άρση της κρατικής υποχρέωσης προστασίας του περιβάλλοντος.

Η κυβέρνηση των σκανδάλων και της άνευ όρων συμπόρευσης με τους αμερικάνους ιμπεριαλιστές και τους σιωνιστές δολοφόνους για τον έλεγχο της ανατολικής Μεσογείου εντελώς τυχοδιωκτικά και αδιαφορώντας για τις συνέπειες πλειοδοτεί στην υποστήριξη του πολέμου ενάντια στο Ιράν, στη γενοκτονία και καταστροφή της Παλαιστίνης, συμπαρατάσσεται με τους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές εμπλεκόμενη στον πόλεμο στην Ουκρανία. Η συμμετοχή στο εξοπλιστικό πρόγραμμα "Rearm Europe" και η αύξηση των πολεμικών δαπανών στο θηριώδες 5% του ΑΕΠ, ούτε κατά διάνοια δεν αμφισβητούνται. Αυτοί που έχουν μετατρέψει τη χώρα σε αμερικάνικη βάση και "πίσω αυλή" των σιωνιστών μας ετοιμάζουν για μία σύγκρουση με την Τουρκία. Οι τελευταίες εξελίξεις με την αποτυχία και ήττα των αμερικάνων στο Ιράν και την αναβάθμιση της Τουρκίας μέσα από τη συμφωνία της Μέκκας καθώς και η αδυναμία των σιωνιστών να επιβάλουν τα σχέδιά τους για το "μεγάλο Ισραήλ" κάνουν τον άξονα Ελλάδας – Κύπρου – Ισραήλ - ΗΠΑ ακόμα πιο επιθετικό. Ο μιλιταρισμός, η επίκληση του "πνεύματος αυτοθυσίας" ο "κίνδυνος εξ' ανατολών" επιστρατεύονται μαζί με τους Patriot, τα Raphale και τις Belharra για να μας στείλουν στον πόλεμο. Αν το αντιπολεμικό κίνημα δεν ισχυροποιηθεί για να τον αποτρέψει, θα το πληρώσουμε με ακραία φτωχοποίηση, καταστολή, φασιστικοποίηση της κοινωνίας και τελικά με το αίμα μας.

Λύση δεν θα έρθει από κανέναν αυτόκλητο σωτήρα. Μπροστά στις εκλογές που έρχονται, η ανάγκη να εγκλωβιστεί η οργή και η απέχθεια για τον Μητσοτάκη σε άλλους μνημονιακούς πολιτικούς σχηματισμούς και να μην εκφραστεί αγωνιστικά, προβάλει αδήριτη. Αυτό προσπαθούν να πετύχουν με τα "νέα" κόμματα Καρυστιανού και Τσίπρα που τίποτα νέο δεν φέρνουν. Κόμματα αρχηγικά, τυχοδιωκτικά, που δεν αμφισβητούν το σύστημα των δολοφονικών ιδιωτικοποιήσεων και της σύμπλευσης με ΗΠΑ – Ισραήλ. Που θα λειτουργήσουν ως παγίδες για να συνεχίσει η άθλια ελίτ που υπηρετεί τώρα ο πολιτικά τελειωμένος Μητσοτάκης να κερδοσκοπεί πάνω στις πλάτες των εργαζομένων.

Δεν τους χρειαζόμαστε – πρέπει να τους ανατρέψουμε! Θα βγούμε από το αδιέξοδο με τους αγώνες μας και την οργάνωσή μας, με τα δικά μας όπλα. Την αλληλεγγύη και την αναζωογόνηση των σωματείων μας για να υπερασπιστούμε τα δικαιώματά μας και να επιβάλουμε το δίκιο μας. Για μια άλλη πολιτική που θα υπηρετεί τον άνθρωπο και τις ανάγκες του και όχι το άθλιο σύστημα του κέρδους.

Στατιστικά

Οι 7 δημοσκοπήσεις που διενεργήθηκαν τον Ιούλιο δεν μπορούν να κρύψουν τη βαθιά πολιτική κρίση, τον έντονο κατακερματισμό των κοινοβουλευτικών κομμάτων και τη ρευστότητα του πολιτικού σκηνικού.

Συγκεκριμένα, η ΝΔ, ενώ παραμένει πρώτο κόμμα, συγκεντρώνει ιδιαίτερα χαμηλά ποσοστά ως προς την πρόθεση ψήφου. Τα ποσοστά της κυμαίνονται από 23,8% στην MRB έως 27,3% στη Marc. Η Pulse την καταγράφει στο 26%, η GPO στο 25,7%, ενώ η Interview στο 26,8%. Σε καμία περίπτωση η πρωτιά αυτή δεν μπορεί να ερμηνευτεί ως ένδειξη πολιτικής σταθερότητας. Αντίθετα, συνυπάρχει με υψηλά επίπεδα κοινωνικής δυσαρέσκειας. Στην έρευνα της GPO, το 68,6% αξιολογεί αρνητικά τους κυβερνητικούς χειρισμούς, ενώ στην ALCO το 60% θεωρεί ότι τα προβλήματα της καθημερινότητας είναι σήμερα μεγαλύτερα από το 2019. Στην ίδια έρευνα, η ακρίβεια αναδεικνύεται ως σημαντικότερο πρόβλημα, ακολουθούμενη από τη διαφθορά και τα ζητήματα κράτους δικαίου.

Την ίδια στιγμή, η νεκρανάσταση του Τσίπρα και η ΕΛ.Α.Σ. εμφανίζονται σε όλες τις δημοσκοπήσεις σταθερά στη δεύτερη θέση, με επίσης χαμηλά ποσοστά. Η MRB την καταγράφει στο 14,4%, η Pulse στο 15%, η GPO στο 14,5%, η Marc στο 14,8%, η Interview στο 15,8%, ενώ η ALCO και η Prorata την καταγράφουν στο 15,3% και 15,5% αντίστοιχα. Το ΠΑΣΟΚ στις περισσότερες μετρήσεις παραμένει τρίτο κόμμα, με την πρόθεση ψήφου να καταγράφεται από 8,5% (Prorata) έως 10,1% (Interview). Στην GPO καταγράφεται στο 9,5%, ενώ στην ALCO στο 9,7%.

Ο καταποντισμός του ΣΥΡΙΖΑ, αν και αναμενόμενος, παραμένει εκκωφαντικός. Από πρώτο κόμμα της αντιπολίτευσης συρρικνώνεται, με την πρόθεση ψήφου να κυμαίνεται από το 2% (Prorata, Pulse) έως το 1,2% (MRB, Marc, ALCO).

Η Ελληνική Λύση, κατά μέσο όρο των δημοσκοπήσεων, αγγίζει το 7,36% στην πρόθεση ψήφου. Το κόμμα «Ελπίδα» της Καρυστιανού αγγίζει κατά μέσο όρο το 6,79%, ενώ το κόμμα της Λατινοπούλου, «Φωνή Λογικής», μετά βίας βρίσκεται κοντά στο 3%, σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις. Η ΝΙΚΗ φαίνεται να καταποντίζεται ακόμη περισσότερο, μιας και μετά βίας φλερτάρει με το 1%.

Όσον αφορά το ΚΚΕ, οι μετρήσεις το τοποθετούν κατά μέσο όρο στο 6,21%, ενώ η Πλεύση Ελευθερίας και το ΜέΡΑ25 κινούνται κοντά στο εκλογικό όριο, με μέσο όρο 3,91% και 2,59% αντίστοιχα.

Αλλεπάλληλες δικαιώσεις εκπαιδευτικών Ακυρώνονται πειθαρχικά και καθαιρέσεις

Στις 22/7/2026, με ομόφωνη απόφαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου (ΠΣ) Αν. Μακεδονίας και Θράκης απαλλάχθηκαν από κάθε κατηγορία και ποινή οι 53 νεοδιόριστοι εκπαιδευτικοί, που είχαν διωχθεί για την συμμετοχή τους στην απεργία-αποχή ενάντια στην αξιολόγηση.

Η πρώτη απόφαση απαλλαγής των διωκόμενων συναδέλφων βγήκε παρά την αρχική εισήγηση (από Διευθύντρια εκπαίδευσης) να επιβληθούν ποινές στέρησης μισθού. Το πειθαρχικό συμβούλιο δεν θεώρησε την απεργία παράνομη, όπως πίεζε το υπ. Παιδείας από όταν ξεκίνησε ο αγώνας ενάντια στην αξιολόγηση. Το σκεπτικό της απόφασης ότι «η μη συμμετοχή στις διαδικασίες της αξιολόγησης έλαβε χώρα υπό την εύλογη πεποίθηση ότι η/ο ίδια/ος ασκούσε συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα», επιβεβαιώνει την επιχειρηματολογία εκπαιδευτικών και σωματείων για το αναπόσπαστο δικαίωμα συμμετοχής στην απεργία.

Στις 28/7/2026, με απόφαση του ΠΣ Πελοποννήσου απαλλάχθηκαν ακόμη έξι εκπαιδευτικοί στη Λακωνία για τη συμμετοχή τους στην απεργία-αποχή από την αξιολόγηση με το ίδιο σκεπτικό.

Τέλος στις 2/8/2026, με απόφαση του ΠΣ Αττικής κρίθηκαν αθώοι και οι τρεις εκπαιδευτικοί της Διεύθυνσης Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Β΄ Αθήνας, οι οποίες είχαν παραπεμφθεί επειδή, κατά τη διάρκεια της κακοκαιρίας του Φεβρουαρίου του 2023, δεν είχαν τη δυνατότητα να πραγματοποιήσουν τηλεκπαίδευση από τα σπίτια τους!

Η μάχη δεν τελείωσε - Ο αγώνας συνεχίζεται…

Οι αθωωτικές αποφάσεις των συναδέλφων είναι μια ακόμη νίκη όλων των εκπαιδευτικών ενάντια στην αξιολόγηση και στην ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης! Αυτές οι αποφάσεις είναι αποτέλεσμα των κινητοποιήσεων των εκπαιδευτικών, που πραγματοποιήθηκαν παρά το κλίμα τρομοκρατίας και εκφοβισμού που προσπαθεί να επιβάλλει η κυβέρνηση.

Ωστόσο, εκατοντάδες εκπαιδευτικοί εξακολουθούν να διώκονται. Η κυβέρνηση δεν εγκαταλείπει ούτε την αξιολόγηση, ούτε την επιχείρηση πειθάρχησης των

εκπαιδευτικών. Αντίθετα, κλιμακώνει την επίθεσή της στο δημόσιο σχολείο, στη μονιμότητα, στις εργασιακές σχέσεις και στα συνδικαλιστικά δικαιώματα.

Οι απαλλακτικές αυτές αποφάσεις πρέπει να αποτελέσουν αφορμή και λόγο κλιμάκωσης του αγώνα. Αποδεικνύουν ότι όταν ο κλάδος οργανώνεται, επιμένει και συγκρούεται, μπορεί να επιβάλλει νίκες, ακόμη και απέναντι σε μια κυβέρνηση που αξιοποιεί κάθε μέσο επίθεσης και καταστολής.

Εργοδοτικά εγκλήματα 90 νεκροί εν ώρα εργασίας

Για ακόμα μια χρονιά, η μαύρη λίστα των συναδέλφων μας που δεν επιστρέφουν στο σπίτι τους μετά τη βάρδια μεγαλώνει, με τρομακτικούς ρυθμούς. Οι 5 απανθρακωμένες εργαζόμενες στη «Βιολάντα», οι τρεις νεκροί συνάδελφοι από εκρήξεις σε εργοστάσια, οι δεκάδες νεκροί διανομείς και οικοδόμοι είναι μόνο μερικά παραδείγματα της εφιαλτικής πραγματικότητας που βιώνουν οι εργαζόμενοι.

Τα στοιχεία της Ομοσπονδία Συλλόγων Εργαζομένων Τεχνικών Επιχειρήσεων Ελλάδος (ΟΣΕΤΕΕ) ξεσκεπάζουν περίτρανα τα ψέματα της κυβέρνησης Μητσοτάκη. Ενώ η Κεραμέως πανηγύριζε για τον «μικρότερο αριθμό εργατικών δυστυχημάτων», στην πραγματικότητα το 2025 σημειώθηκε μαύρο ρεκόρ με 201 θανάτους εν ώρα εργασίας. Αυτό το έγκλημα συνεχίζεται αμείωτο και το 2026. Μέσα στις πρώτες 200 ημέρες του χρόνου, οι νεκροί συνάδελφοί έφτασαν ήδη τους 90, γεγονός που μεταφράζεται στον εφιαλτικό απολογισμό των 13 χαμένων εργαζομένων κάθε μήνα.

Κυβέρνηση και εργοδότες προσπαθούν συστηματικά να φορτώσουν τις ευθύνες στους εργαζόμενους μιλώντας για «την κακιά στιγμή» ή για «ανθρώπινα λάθη». Αυτοί είναι οι μόνοι υπεύθυνοι! Η ακραία εντατικοποίηση της εργασίας και οι άθλιες εργασιακές συνθήκες που επιβάλλουν οι εργοδότες χωρίς κανένα μέτρο προστασίας και ασφάλειας ευθύνονται για την έκρηξη των θανάτων και των σοβαρών τραυματισμών εν ώρα εργασίας. Την ίδια στιγμή, οι ελεγκτικοί μηχανισμοί έχουν σκοπίμως υποστελεχωθεί και αποδιοργανωθεί από την κυβερνητική πολιτική, εξασφαλίζοντας πλήρη ασυλία στην εργοδοτική αυθαιρεσία.

Σαν να μην έφτανε αυτό, η κυβέρνηση καταργεί ακόμα και τα ιστορικά δικαιώματα της εργατικής τάξης όπως το 5μερο, το 8ωρο και το δικαίωμα στον συνδικαλισμό.

Μας έχουν κηρύξει τον πόλεμο – να τους σταματήσουμε με τους αγώνες μας

Ο μόνος τρόπος για να βάλουμε φρένο σε αυτή την κατάσταση είναι ο συλλογικός μας αγώνα. Με την οργάνωση μας στα σωματεία μας, με την ενότητα και την αλληλεγγύη μας, να αγωνιστούμε για ουσιαστικά μέτρα ασφαλείας σε κάθε χώρο δουλειάς, για να εφαρμοστούν παντού Συλλογικές Συμβάσεις, για να διώξουμε την εγκληματική κυβέρνηση της ΝΔ.

Μάθε τα δικαιώματά σου: Συνδικαλιστικά Δικαιώματα και Σωματεία

Για να εξασφαλίσει τα κέρδη των καπιταλιστών και των επιχειρήσεων, αλλά και να μπορέσει να τροφοδοτήσει με χρήματα τη πολεμοκάπηλη πολιτική που εκπροσωπεί, η εγκληματική κυβέρνηση Μητσοτάκη, έχει προσπαθήσει σε όλη τη θητεία της, να διαλύσει κάθε εργατικό δικαίωμα, που οι εργαζόμενοι έχουν κατακτήσει με αίμα και αγώνες, περνώντας το ένα αντεργατικό νομοσχέδιο, μετά το άλλο.

Η ελπίδα μας, ως εργαζόμενοι, βρίσκεται στην οργάνωση στους χώρους εργασίας, τους μαζικούς αγώνες, τις συνελεύσεις και τις απεργίας μας, ώστε να αντιμετωπίσουμε μαζικά και μαχητικά των εργατικό μεσαίωνα που διανύουμε. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο έχει και μεγάλη σημασία να γνωρίζουμε τα συνδικαλιστικά μας δικαιώματα και το νόμο που έχει θεσπιστεί για αυτά και για τα σωματεία μας.

Ο νόμος 1264/1982, ο οποίος διαμορφώθηκε, κάτω από την πίεση του εργατικού κινήματος και των διεκδικήσεων του, αποτελεί τον θεμέλιο λίθο του εργατικού δικαίου, κατοχυρώνοντας τη συνδικαλιστική ελευθερία και ρυθμίζοντας τη λειτουργία των σωματείων μας. Ο συγκεκριμένος νόμος αφορά, όλους τους εργαζόμενους του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα. Παρά τις όποιες αλλαγές και την καταπατήσει των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων, έχει προσπαθήσει να περάσει η κυβέρνηση Μητσοτάκη, μέχρι και σήμερα, ο νόμος είναι σε ισχύ και προστατεύει τη συλλογική δράση των εργαζομένων, σε όλη την Ελλάδα.

Ο νόμος 1264 προβλέπει τη δημιουργία, συνδικαλιστικών οργανώσεων τριών επιπέδων, εξασφαλίζοντας τη φωνή των εργαζομένων από το επίπεδο της επιχείρησης έως το εθνικό επίπεδο. Με βάση το νόμο μπορούν να δημιουργηθούν, οι πρωτοβάθμιες, οι δευτεροβάθμιες και οι τριτοβάθμιες οργανώσεις. Οι πρωτοβάθμιες οργανώσεις, αφορούν τα τοπικά ή κλαδικά σωματεία, τα τοπικά παραρτήματα συνδικαλιστικών οργανώσεων ευρύτερης περιφέρειας ή πανελλαδικής έκτασης και τις ενώσεις προσώπων, μια για κάθε επιχείρηση, δημόσια υπηρεσία κλπ. Για την ίδρυση ενός σωματείου απαιτούνται τουλάχιστον είκοσι εργαζόμενοι, ενώ για την ένωση προσώπων χρειάζονται τουλάχιστον δέκα εργαζόμενοι. Οι δευτεροβάθμιες οργανώσεις είναι οι ομοσπονδίες, όπου δημιουργούνται από την ένωση τουλάχιστον δυο σωματείων του ίδιου κλάδου και τα εργατικά κέντρα, που δημιουργούνται από την ένωση τουλάχιστον δυο σωματείων ή τοπικών παραρτημάτων που έχουν την έδρα τους στην ίδια περιφέρεια του αντίστοιχου εργατικού κέντρου. Τέλος οι τριτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις, είναι η ένωση ομοσπονδιών ή εργατικών κέντρων. Τα τριτοβάθμια όργανα των εργαζομένων είναι η ΓΣΕΕ, για τον ιδιωτικό τομέα και η ΑΔΕΔΥ για τον δημόσιο τομέα, για παράδειγμα.

Επιπλέον ο νόμος θεσπίζει ένα πλαίσιο προστασίας της συνδικαλιστικής δράσης, με τις παρακάτω διατάξεις που περιλαμβάνει. Αρχικά ο εργοδότης απαγορεύεται ρητά να εμποδίζει την ίδρυση και τη δράση ενός σωματείου, ενώ απαγορεύεται επίσης, να προβαίνει σε διακρίσεις λόγω συνδικαλιστικής δράσης, όπως η απόλυση ή η δυσμενείς μεταθέσεις. Τα μέλη της διοίκησης των σωματείων προστατεύονται από την απόλυση κατά τη διάρκεια της θητείας τους, αλλά και ένα έτος μετά τη λήξη της. Ενώ προβλέπεται και η ύπαρξη αδειών, για τα μέλη της διοίκησης των σωματείων, για την εκπλήρωση των καθηκόντων τους, απέναντι στο σωματείο.

Για την απεργία, που αποτελεί ένα από τα ισχυρότερα μέσα πίεσης των εργαζομένων, για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων μας ο νόμος ορίζει, ότι μπορεί να κηρύσσεται από συνδικαλιστικές οργανώσεις και μόνο. Κάθε απεργία, πρέπει να αναγγέλλεται 24 ώρες πριν τη πραγματοποίηση της για τον ιδιωτικό τομέα ή 4 μέρες πριν για τις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας. Επιπροσθέτως, ο εργοδότης απαγορεύεται, είτε να κλείσει την επιχείρηση, ως απάντηση στην απεργία (ανταπεργία) είτε να προσλάβει νέους εργαζόμενους για να αντικαταστήσει τους απεργούς.

Εν κατακλείδι, ο νόμος 1264 εξασφάλισε ότι η εργασία, δεν είναι απλώς μια ατομική υπόθεση, αλλά ένα πεδίο συλλογικής διαπραγμάτευσης και δράσης. Η γνώση των δικαιωμάτων μας και των διατάξεων του, αποτελεί ένα εφόδιο για τον κάθε εργαζόμενο, μέσα στο ζοφερό εργατικό περιβάλλον που βρισκόμαστε, ώστε να μπορούμε να διεκδικούμε μια ζωή με αξιοπρέπεια.

Στατιστικά για την Ακρίβεια

Παρά την ανάπτυξη που παρουσιάζει το κυβερνητικό επιτελείο, τα ελληνικά νοικοκυριά συνεχίζουν να γονατίζουν μπροστά στην ακρίβεια, όπως φαίνεται και στα τελευταία στοιχεία της Eurostat. Πίσω από τους δείκτες της ανάπτυξης και τα success stories βρίσκεται μια διαφορετική πραγματικότητα για την πλειονότητα των εργαζομένων και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων.

Η Ελλάδα εξακολουθεί να βρίσκεται στις τελευταίες θέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προς το κατά κεφαλήν ΑΕΠ, σχεδόν ξεπερνώντας την Βουλγαρία, προς το χειρότερο, παρόλο που κρατάει την πρωτιά στις εβδομαδιαίες ώρες εργασίας, με το μέσο όρο να παραμένει στις 39,6 ώρες εργασίας έναντι των 35.9 στην ΕΕ. Οι εργαζόμενοι στην Ελλάδα δουλεύουν περισσότερο από οποιανδήποτε άλλο εργαζόμενο στην ΕΕ και αυτό δεν μεταφράζεται σε υψηλότερο βιοτικό επίπεδο. Επίσης, ενώ ο πληθωρισμός τον Ιούλιο του '26 υποχώρησε και άλλο, πηγαίνοντας στο 2,7% σε σχέση με τον Ιούνιο του ΄26 που βρίσκονταν στο 3,9%, με βάση τις ανακοινώσεις, δεν υπήρξε καμία εμπράγματη αλλαγή στην ακρίβεια. Οι τιμές εξακολουθούν να αυξάνονται, αλλά με βραδύτερο ρυθμό πιέζοντας έτσι τα νοικοκυριά και την νεολαία, αφού οι μισθοί δεν ακολουθούν το συνολικό κόστος ζωής.

Η μείωση που εμφανίζεται στην ανεργία είναι πλασματική, αφού η μείωση του ποσοστού της οφείλεται στην αύξηση των ποσοστών των ελαστικών όρων εργασίας. Τα ενοίκια παραμένουν ένα τεράστιο πλήγμα στην οικονομία. Συνεχίζουν να μην μειώνονται, και να αποτελούν τα 2/3 του μηνιαίου μισθού των νοικοκυριών κάνοντας αδύνατο στους εργαζόμενους να ζουν χωρίς να ζητάνε βοήθεια, χωρίς να καταφεύγουν στα ψίχουλα, ψηφοθηρικά επιδόματα και χωρίς να στερούνται βασικά αγαθά. Αυτή είναι η πραγματική εικόνα πίσω από το αφήγημα της «ισχυρής οικονομίας» του Μητσοτάκη: **περισσότερες ώρες δουλειάς, χαμηλότερο σχετικό εισόδημα, υψηλή φτώχεια, ακριβή στέγη και στέρηση βασικών αγαθών.**

ICAP

Απόλυση συνδικαλιστή και η αργία του 15 Αύγουστου

Μέσα στον Ιούλιο, η εργοδοσία προχώρησε στην απόλυση συναδέλφου, ο οποίος είναι Αντιπρόεδρος του Σωματείου. Το Σωματείο, στη συνάντηση που ακολούθησε, έθεσε ξεκάθαρα το ζήτημα της προστασίας της συνδικαλιστικής δράσης και έκανε αναφορά στον Νόμο 1264, επισημαίνοντας ότι η απόλυση είναι παράνομη και καταχρηστική. Την ίδια κιόλας ημέρα ο διευθυντής του HR κάλεσε τον συνάδελφο για να κάνει ανάκληση της απόλυσης, με την προοπτική να γίνει η επιστροφή των χρημάτων της αποζημίωσης.

Στην επόμενη συνάντηση, όπου συζητήθηκε εκ νέου το ζήτημα της απόλυσης, αλλά και η σωστή εφαρμογή της αργίας του 15 Αύγουστου, η στάση της εργοδοσίας ήταν χαρακτηριστική. Όταν το Σωματείο έθεσε το θέμα της απόλυσης και γενικότερα συμπεριφορές που δείχνουν μια στοχοποίηση των μελών του Δ.Σ, η εργοδοσία προσπάθησε να αποπροσανατολίσει τη συζήτηση με δικαιολογίες όπως ότι «δεν γνωρίζαμε ότι είναι Αντιπρόεδρος του Σωματείου» ή ότι η απόλυση «έγινε κατά λάθος» κ.λπ. Όμως, το ζήτημα δεν μπορεί να κλείσει με μια επίκληση σε λάθος ή άγνοια. Ένας εκλεγμένος συνδικαλιστικός απολύθηκε και το Σωματείο απαίτησε την αποκατάσταση της εργασιακής του σχέσης.

Στη συνέχεια τέθηκε το ζήτημα του 15 Αυγούστου. Αρχικά, η στάση του Διευθυντή HR φάνηκε θετική και δεκτική, με αναφορές όπως «θα το δούμε» και «θα το φτιάξουμε». Ωστόσο, μόλις πέντε λεπτά πριν από τη λήξη του ωραρίου, ο Πρόεδρος του Σωματείου ενημερώθηκε ότι τελικά η θέση της Διοίκησης ήταν πως «δεν ισχύει ο συγκεκριμένος νόμος». Παράλληλα, υποβαθμίστηκε η θέση της ΓΣΕΕ με το επιχείρημα ότι αποτελεί απλώς ένα συνδικαλιστικό όργανο.

Το ζήτημα, όμως, είναι απλό: παρά τους συγκεκριμένους ισχυρισμούς της εργοδοσίας, δεν παρουσιάστηκε ούτε ένας νόμος, διάταξη ή επίσημη νομική αναφορά που να έρχεται σε αντίθεση με όσα παρουσίασε το Σωματείο. Αντίθετα, η ΓΣΕΕ αναφέρει ότι ο συμψηφισμός ρεπό με υποχρεωτική αργία δεν είναι νόμιμος.

Για τους εργαζόμενους, το συμπέρασμα δεν μπορεί να είναι ότι «το δίκιο είναι το δίκιο του εργοδότη». Τα εργασιακά μας δικαιώματα δεν μπορούν να εφαρμόζονται ανάλογα με το τι συμφέρει κάθε φορά την εργοδοσία. Υπάρχει νομοθεσία, υπάρχουν δικαιώματα και υπάρχουν συλλογικοί φορείς που τα υπερασπίζονται. Το Σωματείο θα συνεχίσει να διεκδικεί την ανάκληση της απόλυσης του συναδέλφου, την εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας και τον σεβασμό των δικαιωμάτων όλων των εργαζομένων.

Η εργοδοσία έχει δείξει τις προθέσεις της. Μόνο με την ενεργή συμμέτοχή των εργαζομένων στο σωματείο μπορούμε να μπλοκάρουμε τον εργασιακό μεσαίωνα που μας έχουν επιβάλει κυβέρνηση και εργοδότες. Μόνο με ένα σχέδιο πάλης μιας επαναστατικής συνδικαλιστικής παράταξης, όπως η Αντεπίθεση των Εργαζόμενων μπορούν να ζωντανέψουν τα σωματεία και να γίνουν εργαλεία στα χέρια των εργαζομένων.

Vodafone

Αγώνας για συλλογική σύμβαση εργασίας και σταθερές σχέσεις δουλειάς

Η ακρίβεια σε συνδυασμό με τους καθηλωμένους μισθούς τσακίζουν καθημερινά τους εργαζόμενους. Την ίδια καθημερινότητα βιώνουν καθημερινά και οι χιλιάδες εργαζόμενοι στις τηλεπικοινωνίες καθώς έχουν να δουν οποιαδήποτε ουσιαστική αύξηση πάνω από μια δεκαετία. Σε αυτά έρχονται να προστεθούν τα ελαστικά ωράρια, η εντατικοποίηση και η κάθε λογής και με κάθε τρόπο καταπάτηση των εργασιακών δικαιωμάτων στο βωμό του κέρδους των εταιριών τηλεπικοινωνιών. Η Vodafone δεν θα μπορούσε να αποτελεί εξαίρεση σε αυτόν τον κανόνα, αντιθέτως, σε πολλές περιπτώσεις πρωτοστατεί (πχ σε πολλά τμήματα το διάλειμμα δεν περιλαμβάνεται στο οχτάωρο). Ιδιαίτερα το τελευταίο διάστημα, μετά το τεράστιο κύμα απολύσεων που εξαπέλυσε η εταιρία, προσπαθώντας να αυξήσει τα υπέρμετρα κέρδη της, η κατάσταση έχει επιδεινωθεί. Υπερωρίες για να καλυφθεί η δουλειά των απολυμένων συναδέλφων με αντάλλαγμα ένα πενιχρό ποσό, κυνήγι άφταστων στόχων με το «τυράκι» ενός ασήμαντου μπροστά στην ακρίβεια μπόνους, κατάχρηση του καθεστώτος stand- by για προγραμματισμένες εργασίες εκτός ωραρίου κλπ.

Μπροστά σε αυτή την κατάσταση, μόνο μέσα από την οργάνωση και τους αγώνες μας μπορούμε να δώσουμε την απάντηση. Ένα πρώτο βήμα έγινε, μέσα από την στήριξη του ΠΑΣΕ Vodafone στις εκλογές του σωματείου. Το επόμενο βήμα, αυτό που θα λύσει τις αδικίες πολλών χρόνων, είναι η υπογραφή Επιχειρησιακής Σύμβασης Εργασίας. Μέσα από μια συλλογική σύμβαση εργασίας με αυξήσεις στο ύψος των σημερινών αναγκών μας, όπου θα εξασφαλίζονται ρητά ίσους όρους εργασίας για όλους τους συναδέλφους, θα ανταποκρίνεται στην πραγματική εργασία των συναδέλφων, αναγνωρίζοντας τα πτυχία τους αλλά και τις ανάγκες τους (επιδόματα γάμου, τέκνων κλπ), ρυθμίζοντας κάθε αυθαιρεσία της εταιρίας, διευρύνοντας τα εργασιακά μας δικαιώματα. Μέσα από την οργάνωση μας στο σωματείο, με κοινό βηματισμό, μπορούμε να κερδίσουμε τη συλλογική σύμβαση εργασίας με αγώνες, όπως κατάφεραν οι συνάδελφοι που εργάζονται σε καθεστώς stand- by να κερδίσουν αύξηση στο επίδομα αυτό.

Από τη δράση μας στον επισιτισμό

BEER BROTHERS: Μετά από 8 μήνες εβδομαδιαίων κινητοποιήσεων έξω από το κατάστημα Beer Brothers στα Ιωάννινα ο εργοδότης ακόμα αρνείται να δώσει τα χρωστούμενα δεδουλευμένα 6 μηνών στην εργαζόμενη, μέλος του Σωματείου Επισιτισμού-Τουρισμού, την οποία μάλιστα απέλυσε επειδή διεκδίκησε δώρο Χριστουγέννων. Όλο αυτό το διάστημα μέσα από εβδομαδιαίες κινητοποιήσεις, μαζικές ενημερώσεις έχει γίνει γνωστή σε όλη την πόλη η άδικη απόλυση της εργαζόμενης και ότι ο εργοδότης της χρωστάει δεδουλευμένα που ξεπερνάνε τα 3000€. Γεγονός που προφανώς ενοχλεί τον εργοδότη και για αυτό προχωράει σε μια σειρά από απελπιστικές κινήσεις. Εντός του καλοκαιριού, ο εργοδότης προχώρησε σε μήνυση ενάντια στην εργαζόμενη κατηγορώντας την για απειλή, εκβιασμό, εξύβριση και συκοφαντική δυσφήμηση (!) το οποίο αποτελεί άλλη μια απελπισμένη προσπάθεια τρομοκράτησης. Όμως η τρομοκρατία και οι μηνύσεις του εργοδότη δεν μας σταματάνε. Θα συνεχίσουμε αυτόν τον αγώνα μέχρι ο εργοδότης να δώσει και το τελευταίο ευρώ που χρωστάει στην εργαζόμενη όπως καταφέραμε να νικήσουμε και στον αγώνα στα YES STORES όπου μετά από ένα χρόνο κινητοποιήσεων, ο συνάδελφος κέρδισε πάνω από 2 χιλ. ευρώ δεδουλευμένων.

EFOOD: Συνεχίζουμε τον αγώνα για την επαναπρόσληψη του συναδέλφου Γ.Κ. εκλεγμένου στο Δ.Σ. του Σωματείου Επισιτισμού-Τουρισμού ν. Ιωαννίνων με την Αντεπίθεση των Εργαζομένων. Η efood απέλυσε τον συνάδελφο αμέσως μετά από σοβαρό εργατικό ατύχημα κατηγορώντας τον ότι δεν ήταν αρκετά «αποδοτικός». Ο πραγματικός λόγος αυτής της εκδικητικής απόλυσης είναι η συνδικαλιστική δράση του συναδέλφου. Οι ισχυρισμοί της efood πως δεν γνώριζε την συνδικαλιστική δράση του συναδέλφου μόνο γέλια προκαλούν. Ο συνάδελφος έχει πρωτοστατήσει στον μεγάλο αγώνα των διανομέων ενάντια στις απολύσεις και είχε προχωρήσει σε μαζικές καταγγελίες με άλλους συναδέλφους απέναντι στην εταιρία. Ως Αντεπίθεση των Εργαζομένων στον Επισιτισμό-Τουρισμό έχουμε κάνει κινητοποιήσεις έξω από την Επιθεώρηση Εργασίας, μαζικές ενημερώσεις στην πόλη και θα συνεχίσουμε αυτό τον αγώνα μέχρι η efood να πάρει πίσω την εξωφρενικά άδικη απόλυση.

Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων στον Επισιτισμό-Τουρισμό παλεύει καθημερινά μέσα σε κάθε χώρο εργασίας για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων, ενάντια στο καθεστώς σύγχρονων σκλάβων που θέλουν να μας επιβάλουν κυβέρνηση και εργοδότες. Ειδικά, σήμερα όπου ο κλάδος του επισιτισμού αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα κάτεργα όπου η μαύρη εργασία, η δουλειά με το κομμάτι και οι μισθοί πείνας επικρατούν και η κυβέρνηση Μητσοτάκη επιτίθεται με λύσσα σε ότι εργατικό δικαίωμα έχει απομείνει. Μοναδική λύση είναι η οργάνωση μας στα σωματεία και η μαχητικοί και ανυποχώρητοι αγώνες μας.

ΠΕΝΕΝ: Νίκη στους αγώνες των ναυτεργατών

Οι ναυτεργάτες με το σωματείο τους την ΠΕΝΕΝ συνεχίζουν να δίνουν σημαντικές μάχες απέναντι στην εφοπλιστική ασυδοσία και την προσπάθεια τρομοκράτησης των εργαζομένων. Μετά την επιτυχία της 24ωρης απεργίας στη Ραφήνα στις 3 Ιούλη, μια νέα κινητοποίηση στο πλοίο «ΑΡΙΑΔΝΗ» επιβεβαίωσε ότι οι δικαστικές απαγορεύσεις δεν αρκούν για να σταματήσουν τους εργαζομένους όταν αυτοί έχουν αποφασίσει ότι θα φτάσουν τον αγώνα τους μέχρι τη νίκη.

Στη Ραφήνα, η απεργία της ΠΕΝΕΝ ήταν καθολική, με αποτέλεσμα να παραμείνουν δεμένα τα πλοία στο λιμάνι. Παρά την προσφυγή των εφοπλιστών στη Δικαιοσύνη και την απόφαση που κήρυξε την απεργία παράνομη, οι ναυτεργάτες δεν υποχώρησαν. Η μαζική συμμετοχή και η οργανωμένη πάλη έδειξαν στην πράξη ότι η δύναμη ενός σωματείου βρίσκεται πρώτα απ' όλα στους ίδιους τους εργαζόμενους.

Λίγες εβδομάδες αργότερα, στις 28 Ιούλη, οι ναυτεργάτες του «ΑΡΙΑΔΝΗ» προχώρησαν σε 24ωρη απεργία-αποχή, παρά την προσφυγή της ATTICA GROUP και τη δικαστική απόφαση που έκανε δεκτό το αίτημά της. Και αυτή η κινητοποίηση χαρακτηρίστηκε από καθολική συμμετοχή και αποδείχτηκε νικηφόρα.

Οι επιτυχίες αυτές έφεραν ξανά στο προσκήνιο και τις τυχοδιωκτικές ενέργειες της ηγεσίας της ΠΝΟ. Πιο συγκεκριμένα ο ΓΓ της ΠΝΟ και 10 πρόεδροι σωματείων προσπάθησαν να υπονομεύσουν την αγωνιστική δράσης της ΠΕΝΕΝ. Ακόμα προχωρούν μερικά βήματα πιο πέρα την προδοτική στάση τους καθώς κινούνται στη λογική της συμπόρευσης με τους εφοπλιστές, την κυβέρνηση και προσπαθούν να επιβάλουν τιμωρητικά οικονομικά μέτρα προς την ΠΕΝΕΝ.

Οι εξελίξεις αυτές δείχνουν πως τα προβλήματα στα πλοία δεν λύνονται με δικαστικές αποφάσεις ούτε με την τρομοκρατία. Η εντατικοποίηση, η ανασφάλεια, τα εξαντλητικά ωράρια και η υποβάθμιση των δικαιωμάτων των ναυτεργατών αποτελούν πλευρές μιας συνολικότερης επίθεσης στους εργαζόμενους.

Οι πρόσφατες νίκες των ναυτεργατών αποδεικνύουν πως οι εργατικοί αγώνες, όταν οργανώνονται και δίνονται με αποφασιστικότητα, μπορούν να φέρουν αποτελέσματα. Η συλλογική οργάνωση, η μαζική συμμετοχή, η απεργία και η αλληλεγγύη είναι τα όπλα των εργαζομένων απέναντι στην εργοδοτική αυθαιρεσία και την κυβερνητική πολιτική.

Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων στέκεται σταθερά στο πλευρό των ναυτεργατών και θα είναι δίπλα τους σε κάθε μάχη, μέχρι την τελική νίκη. Η αλληλεγγύη μας είναι σταθερή και αταλάντευτη. Η ενότητα, η οργάνωση και η μαζική συμμετοχή είναι η δύναμη των εργαζομένων και ο δρόμος για νέες κατακτήσεις.

Ο Ματωμένος Αύγουστος του 1944

Τον Αύγουστο του 1944, η ναζιστική Γερμανία βρισκόταν πλέον μπροστά στην ήττα. Στην Ελλάδα, όμως, η αποχώρηση των γερμανικών στρατευμάτων δεν σήμαινε το τέλος της σύγκρουσης. Το ΕΑΜ και ο ΕΛΑΣ είχαν μεγάλη επιρροή και, στις εργατικές και προσφυγικές συνοικίες της Αθήνας και του Πειραιά, η Αντίσταση είχε βαθιές κοινωνικές ρίζες. Απέναντι στην άνοδο του λαϊκού κινήματος, οι γερμανικές κατοχικές δυνάμεις, σε συνεργασία με τους ελληνικούς δωσιλογικούς μηχανισμούς, εξαπέλυσαν ένα κύμα τρομοκρατίας. Τα Τάγματα Ασφαλείας, η Αστυνομία, η Ειδική Ασφάλεια και οι καταδότες κατέφευγαν σε θηριωδίες για να χτυπήσουν την Αντίσταση. Τα μπλόκα δεν ήταν επομένως τυχαίες επιχειρήσεις εκδίκησης, αλλά σχεδιασμένες στρατιωτικές επιχειρήσεις με στόχο τον μαζικό εκφοβισμό του πληθυσμού. Οργανώνονταν σε περιοχές με έντονη αντιστασιακή δράση, στοχοποιώντας αγωνιστές και αντιστασιακούς.

Στις 9 Αυγούστου 1944, γερμανικές δυνάμεις περικύκλωσαν το Δοργούτι, το Κατσιπόδι και τον Φάρο (σημερινά Νέος Κόσμος, Δάφνη και περιοχή Νέας Σμύρνης, αντίστοιχα). Οι άνδρες μέχρι 60 ετών διατάχθηκαν να συγκεντρωθούν και περίπου 1.200 άνθρωποι οδηγήθηκαν στα σημεία συγκέντρωσης. Μαζί με τους Γερμανούς βρίσκονταν άνδρες των Ταγμάτων Ασφαλείας και κουκουλοφόροι καταδότες, οι οποίοι υπέδειχναν μέλη και υποστηρικτές της Αντίστασης. Στον Φάρο εκτελέστηκαν 114 άνθρωποι, ενώ στο Δοργούτι και στα Αρμένικα έγιναν εκτελέσεις, συλλήψεις, λεηλασίες και εμπρησμοί. Εκατοντάδες συλληφθέντες οδηγήθηκαν στη Γερμανία. Την ίδια στιγμή, ο ΕΛΑΣ συγκρούστηκε με τις κατοχικές δυνάμεις στην περιοχή του ΦΙΞ. Στόχος δεν ήταν μόνο οι ένοπλοι αντιστασιακοί. Ήταν ολόκληρες λαϊκές συνοικίες, δηλαδή το κοινωνικό περιβάλλον μέσα στο οποίο είχε αναπτυχθεί και οργανωθεί η Αντίσταση. Η χρησιμοποίηση των καταδοτών είχε ακριβώς αυτή τη λειτουργία, να εντοπιστούν οι οργανωμένοι αγωνιστές και να χτυπηθεί ο πυρήνας της αντιστασιακής οργάνωσης.

Στις 17 Αυγούστου ήρθε το αποκορύφωμα με το Μπλόκο της Κοκκινιάς. Η Κοκκινιά (σημερινή Νίκαια) ήταν ένα από τα σημαντικότερα κέντρα της Αντίστασης στον Πειραιά και λίγους μήνες πριν, τον Μάρτιο του 1944, είχε δώσει τη Μάχη της Κοκκινιάς απέναντι στις κατοχικές και δωσιλογικές δυνάμεις. Η επιλογή της επομένως δεν ήταν τυχαία. Γύρω στις δύο το πρωί εκείνης της μέρας, η ευρύτερη περιοχή γύρω από τη Νίκαια περικυκλώθηκε από Ναζί και ταγματασφαλίτες, που υπολογίζονται σε 3.000 άτομα. Στις έξι το πρωί, οι ταγματασφαλίτες «κάλεσαν» τους άνδρες 14–60 ετών να συγκεντρωθούν στην πλατεία Οσίας Ξένης για «έλεγχο ταυτοτήτων» και απειλούσαν ότι όποιος βρισκόταν στο σπίτι του θα εκτελούνταν. Οι συγκεντρωμένοι στην πλατεία και τους γύρω δρόμους υπολογίζονται σε 25.000. Οι συλληφθέντες οδηγούνταν για ανάκριση και βασανισμό, ενώ στη Μάντρα του Παγιασλή πραγματοποιήθηκαν μαζικές εκτελέσεις. Σε όλη τη διάρκεια των βασανιστηρίων, οι αγωνιστές καλούνταν να προδώσουν τους συναγωνιστές και συντρόφους τους, αλλά όλοι αντιστάθηκαν. Παράλληλα οι Ναζί κυνηγούσαν τους αντάρτες που βρίσκονταν στην περιοχή και έκαψαν σχεδόν όλα τα σπίτια της περιοχής, που σήμερα ονομάζεται γι' αυτό το λόγο «Καμμένα». Ακολούθησαν μαζικές συλλήψεις και μεταγωγές 8000 Κοκκινιωτών στο στρατόπεδο συγκέντρωσης – κολαστήριο στο Χαϊδάρι. Το μεγάλο «Μπλόκο της Κοκκινιάς» πέρασε στην ιστορία σαν μία από τις τραγικότερες, αλλά και ηρωικότερες στιγμές της Ελληνικής Επανάστασης 1943-1949.

Η τρομοκρατία συνεχίστηκε. Στις 28 Αυγούστου πραγματοποιήθηκε το μεγάλο μπλόκο της Καλλιθέας, με συγκεντρώσεις, υποδείξεις αγωνιστών, εκτελέσεις, εμπρησμούς και λεηλασίες. Ο Ματωμένος Αύγουστος δεν ήταν ένα απομονωμένο επεισόδιο της Κατοχής, αλλά μια τελευταία προσπάθεια να χτυπηθούν οι οργανωμένες εργατικές και λαϊκές συνοικίες πριν την Απελευθέρωση. Οι Γερμανοί αποχώρησαν και στις 12 Οκτωβρίου η Αθήνα απελευθερώθηκε. Όμως παρέμενε ανοιχτό το ζήτημα της εξουσίας στη μετακατοχική Ελλάδα. Το ΕΑΜ και ο ΕΛΑΣ διέθεταν τεράστια λαϊκή δύναμη, ενώ η αστική τάξη και η Βρετανία επιδίωκαν να διατηρήσουν τον έλεγχο. Όμως, η προδοτική πολιτική της «εθνικής ενότητας», των «λαϊκών μετώπων» και των συμβιβασμών που ακολούθησε η ηγεσία του ΚΚΕ και του ΕΑΜ οδήγησε τελικά στα Δεκεμβριανά και, μετά την ήττα, στη Συμφωνία της Βάρκιζας και τον αφοπλισμό του ΕΛΑΣ.